

Nr 7.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillämpningen av bestämmelserna om rätt till statsbidrag för djursjukvård jämte i ämnet väckta motioner.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 6 februari 1948 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 66, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att uppgifterna i den för djurägaren år 1946 utfärdade kronodebetsedeln få, till dess 1948 års kronodebetsedel utfärdats, läggas till grund för prövningen vid bedömande av rätt till bidrag enligt kungörelsen den 12 april 1946 (nr 164) angående statsbidrag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård.

I förevarande sammanhang har utskottet till behandling förehaft två inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade likalydande motioner, nämligen I: 128 av herr *Bergh m. fl.* och II: 230 av fru *Boman m. fl.*, vari hemstälts, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning och skyndsamt förslag till en omreglering av de kvalifikationsbestämmelser som gälla för bidrag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård».

Beträffande de skäl som anförts till stöd för motionerna får utskottet hänvisa till dessa.

Enligt kungörelsen den 12 april 1946 (nr 164) angående statsbidrag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård må sådant bidrag åtnjutas av djurägare, för vilken det senast fastställda beskattningsbara beloppet enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt icke överstiger 600 kronor eller det senast fastställda taxerade beloppet enligt nämnda förordning uppgår till högst 2 200 kronor. Statsbidrag må dock icke beviljas den som har skattepliktig förmögenhet överstigande 20 000 kronor. Därest ömmande omständigheter föreligga, må nämnda inkomst- och förmögenhetsgränser i ringa grad överskridas. Djurägare, som önskar komma i åtnjutande av statsbidrag, skall vid sjukbesök av veterinär till denne avlämna en på heder och samvete undertecknad uppgift om de taxerade och beskattningsbara belopp som enligt den senast fastställda taxeringen åsatts honom samt om sin skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det kalenderår, den senast fastställda taxeringen avser.

Har veterinär mottagit sådan uppgift må han av djurägaren icke uppbära högre belopp än tio kronor. Återstående del av arvudet och resekostnaden bestämmes av länsstyrelsen och utbetalas som statsbidrag efter rekvisition från veterinären, sedan djurägarens uppgifter kontrollerats genom länsstyrelsens försorg. Har rekvisition av statsbidrag icke bifallits, äger veterinären avfordra djurägaren resterande arvode och resekostnadsersättning och, om djurägaren skulle tredska att utbetala beloppet, åtnjuta handräckning hos överexekutor.

I skrivelse den 19 december 1947 har *veterinärstyrelsen* gjort framställning i syfte att den senast fastställda kronodebetsedeln för vederbörande djurägare finge läggas till grund vid bedömande av frågan, huruvida denne vore berättigad till statsbidrag för kostnader för djursjukvård.

Efter redogörelse för innehållet i berörda skrivelse samt i ett av statskontoret däröver avgivet remissutlåtande har *föredragande departementschefen, statsrådet Sköld*, i ärendet anfört och föreslagit följande.

»I kungörelsen angående statsbidrag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård ingå icke några andra bestämmelser om hur veterinären vid sjukbesök skall kontrollera vederbörande djurägares ekonomiska förhållanden än att denne på heder och samvete skall lämna uppgift därom. Av veterinärerna hittills tillämpad metod att kontrollera uppgifterna genom vederbörande djurägares senaste kronodebetsedel synes i stort sett ha fungerat tillfredsställande. Genomförandet av det nya uppörds-systemet har emellertid medfört att de skattskyldiga under 1947 icke tillställts sådana debetsedlar. Intill dess djurägarna erhållit debetsedlar på grundval av 1948 års taxering, kunna de därför i regel ej väntas ha kännedom om sina senast fastställda beskattningsbara eller taxerade belopp eller sin skattepliktiga förmögenhet. Veterinärerna ha ej heller några möjligheter att omedelbart kontrollera vederbörande djurägares inkomst- och förmögenhetsförhållanden. Det kan därför antagas, att de uppgifter djurägarna komma att lämna veterinärerna vid sjukbesöken i de flesta fall komma att bygga på uppgifterna i 1946 års kronodebetsedlar. På grund av den höjda inkomstnivån är det då troligt, att åtskilliga av de djurägare, som enligt 1946 års taxeringsuppgifter skulle varit berättigade till statsbidrag i förevarande avseende, vid den efterföljande granskningen hos länsstyrelsen komma att befinnas sakna denna rätt. Härigenom skulle obehag kunna förorsakas djurägare, som i god tro förklarar sig vara berättigad till bidrag, och icke oväsentliga svårigheter kunna uppstå för veterinärerna, som skulle nödgas indriva resterande arvoden och reseersättningar eller avstå från sin rätt till ytterligare ersättning. Skäl synas därför tala för att 1946 års kronodebetsedlar få läggas till grund vid prövning av rätt till statsbidrag i förevarande hänseende intill dess 1948 års kronodebetsedlar kommit vederbörande tillhanda.

I detta sammanhang torde jag vidare få beröra ett annat spørsmål sammanhängande med 1947 års skattereform. Genom att systemet med barnavdrag slopats i fråga om den statliga inkomstskatten medan ortsavdragen

i övrigt höjts, komma grunderna för de nuvarande bidragsvillkoren att förändras. Förslag om nya bidragsbestämmelser torde därför böra föreläggas 1949 års riksdag. Enligt vad veterinärstyrelsen i sin skrivelse anfört har styrelsen sin uppmärksamhet riktad på denna fråga och torde i sinom tid inkomma med utredning och förslag i ämnet. Härvid torde de av riksdagens revisorer i samband med den år 1947 verkställda granskningen gjorda uttalandena angående jämkningar i statsbidragsgrunderna för denna verksamhet komma att beaktas.»

Utskottet. Såsom av det anförda framgår synas vissa svårigheter komma att uppstå vid tillämpningen av ifrågavarande bidragsbestämmelser därigenom att kronodebetsdelar till följd av genomförandet av det nya uppbördssystemet i regel icke tillställts de skattskyldiga under år 1947. Utskottet vill därför tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag att 1946 års kronodebetsdelar må läggas till grund vid prövning av rätt till statsbidrag i förevarande avseende intill dess 1948 års kronodebetsdelar tillställts vederbörande.

Vad angår de av utskottet i detta sammanhang behandlade motionerna, vilka väckts inom den ordinarie motionstiden, delar utskottet motionärernas åsikt att slopandet av barnavdragen i fråga om den statliga inkomstskatten böra föranleda en jämkning i de villkor, som för närvarande gälla för ifrågavarande bidrag. Då emellertid föredragande departementschefen i förevarande proposition förklarar sig ha sin uppmärksamhet riktad på denna fråga, torde någon riksdagens åtgärd i anledning av motionerna icke vara erforderlig.

Under återopandande av det anförda får utskottet hemställa,

- A. att riksdagen må bifalla förevarande proposition;
- B. att de likalydande motionerna I: 128 och II: 230 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 mars 1948.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar Tjällgren, Carl Edmund Eriksson, Alfred Andersson, Anderberg, Nils Olsson, Näslund och Isaksson; samt

från andra kammaren: herrar Andersson i Löbbo, Ericsson i Sörsjön, Carlström, Andersson i Surahammar, Larsson i Karlstad, Jacobson i Vilhelmina, fru Eriksson och herr Svensson i Vä.
